

Bécs, 1911. aug. 1.

Méltóságos Professor úr...

Július elején személyesen kijutottam Bécsbe, miután előzőleg egész nyáron és egészre is megjártam az előzőmet.

Egy hónap alatt mindent láttam, ismertem. A Köröm is bővül. Főképpen az új német ifjúságnak a fejlődését és eszméit, meggyakorlati útjait igyekeztem megismerni. - Igazi munkám természetesen a Németek életrajz megírása, de nagyon lassan haladok benne.

Elővelemler a minisztériumban még nem volt meg a beontárom. Az ügy végleges döntésre Webers "méltóságához" került, ő pedig azt határozta, hogy szeptember 1-ig függőben hagyja az ügyet. Azt mondta, szeptemberben valószínűleg az elnöki ontályra kerülök, mert az Antalffy "méltósága" ontályán minsen emberhiány. Azt szemelláthalam rosszméven vette, hogy én kétem, hogy a népműveléshez kerüljek.

Mindent azért írom, hogy a Professor úr
tudjon róla. Meglátottk mégis igara volt Antalfia
tanácsos úrnak, amikor azt mondta, addig nem ad
nekem munkát, amíg itáros bírópótványt nem vérek,
hogy honá ontóttak be. Addig nem hiszi. — Én csak
azt nem szeretném, ha a tatai népfőiskolára nem en-
gednének el, valami olyan kifogással, hogy nem
törték a munkakörömbé.

September elsejére Budapestben leszek és azon-
nal felkeresem a Professor urat, hogy mindent szemé-
lyesen megbeszélhessem a Professor úrral.

Kellemes nyarat kívánok,

tiszteletteljes üdvölettel,

Benyaválmán.